

Universitätsbibliothek Paderborn

**Sancti Bonaventvræ Episcopi Cardinalis Albanensis,
Seraph. Doctoris Ecclesiæ, Speculum Disciplinæ, Et
Profectus Religiosorum: Libelli ad pietatem vtilissimi**

**Bernardus <de Bessa>
Bonaventura <Heiliger>**

Antverpiæ, 1591

De disciplina morum. Cap. XI.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-53148](#)

cauet ne vel obolum superfluè effundat supra quām necesse sit. Sic etiam religiosus cordis sui thesaurum abscondit, raro loquendo, & nisi pro necessaria causa vel utili os ad loquendum aperit. & quod cum paucioribus verbis potest expedire prout sufficit, ad hoc plura superfluè non effundat. Quadruplex autem bonum ex hoc ei proueniet: quia cauebit peccatum multiloquij vel vaniloquij: intellectus eius interius magis profundabitur & sublimabitur, sicut aqua conclusa, quæ non habet exitum per quem effluat, crescit in altum: item quod loquitur apud homines magis habetur autenticum, cùm sciant eum cum maturitate loqui, & non leuiter effundere verba sua: item singularem gloriam meretur in cælo.

De disciplina morum.

C A P. XI.

MORM disciplina in religiosis triplici colore decoratur: si sunt maturi, humiles, & benigni. Maturi, vt nō sint leues ad currendum, nec proni ad risum, vel curiosi, vel verbosi, nec ioculatores. Maturitas in tuis membris componit, & totum corpus exterioris ab insolentia custodit. Caput regit ne leuiter hinc inde circumferatur oculos ne vagentur, aures ne curiosè auscultent quæ minus expedient, lingua refrænat ab otiosis & infructuosis verbis, manus ab inutilibus occupationibus: pedes à vanis deambulationibus & indecentibus diuinationibus, & totum corpus ab inquieto motu cohibet, nisi secundum quod ratio exposcit. Vnde beatus Bernardus scribens in vita s. de beato Malachia Episcopo, commendat eum, quod ita compitus fuit in moribus, quod nec manū, nec oculum, vel aliquod membrum

Q 2 leui-

S. BONAVENTURA
 leuiter mouebat aliquando, nisi secundum
 quod ratio vel causa dictabat. ut nil apparet
 in eo, quod posse offendere intuētes, totū cor-
 pus in eo disciplinatum fuit.] Humilitas mo-
 rum deprimit ceruicem, humile format re-
 sponsum, gestus complanat, vestitum simpli-
 cem amat, sese inter nouissimos locat, ostenta-
 tionis declinat notam, singularitatem fugit, ad
 aliorum obsequia agilem se facit, ad opprobria
 tacitum, ad honores oblatis verecundū, prom-
 ptum ad descendendum, difficilem ad indig-
 nandum. Benignitas facit amabilem & com-
 passuum afflitis, tractabilem & exorabilem,
 & flexibilem ad consilia, communicatum
 sui & suorum, in bono hilarem, & modestum
 & iucundum, fidem & socialē, nullum sper-
 nentem vel temerē iudicantem, gratum, be-
 neficum, omnibus gratiosum. Humilitas tem-
 perat grauitatē, ne fastuosa & elata videatur.
 Benignitas facit, ne austera & deditabundz
 putetur. Ecōtrā, maturitas temperat benigni-
 tate, ne leuis & carnaliter blandiens, vel adu-
 latoriē applaudens aestimetur. Temperat hu-
 militatē ne nimis abiecta, vel affectata repu-
 tetur. Humilitas reddit imitabilem, benig-
 itas amabilem, maturitas venerabilem.

De cordis compositione.

CAP. XII.

EXTERIORIBVS ordinatis in actio-
 ne, locutione, & moribus: vt ad veram &
 de cælo allatam quadraturam spiritualis nor-
 mæ, sacræ disciplinæ, tanquam viui lapides &
 in templo veri Salomonis locandi, disponi va-
 leamus, de cordis dispositione & mentis boni-
 tate aliqua proponamus: quia teste Salomone,
Prov. 4, 23 omni custodia seruandum est cor, sicut ex quo
 vita